

به موقع قطعات فرسوده و مصرفی توجه می‌کنند، که این موضوع نیز به افزایش خطرات می‌افزاید.

اما یکی از جنبه‌های تلخ این حوادث، تأثیرات روانی آنها بر بازماندگان، بویژه کودکان است. بسیاری از این کودکان دچار اختلالات استرسی پس از حادثه (PTSD) می‌شوند و سال‌ها از این مشکل رنج می‌برند. آنها شاهد از دست دادن دوستان و همکلاسی‌های خود بوده‌اند، افرادی که تا لحظاتی قبل با آنها گفت‌وگو و شوخی می‌کردند. این حوادث نه تنها بر زندگی شخصی و آینده شغلی آنها تأثیر می‌گذارد، بلکه خانواده‌ها و جامعه را نیز بشدت تحت تأثیر قرار می‌دهد. به عنوان مثال، حادثه تلخ کرمان که در بهمن‌ماه رخ داد، نه تنها خانواده‌های داغ‌دیده، بلکه جامعه

خسارت‌ها باشد، و مدیران منطقه‌ای سازمان‌های راهداری و آموزش و پرورش به دلیل کوتاهی در انجام وظایف خود پاسخگو باشند.

علاوه بر این، سایر نهادهای مرتبط مانند اورژانس، هلال‌احمر و پلیس نیز باید مورد بررسی قرار گیرند و در صورت وجود کوتاهی، مسئولیت آنها به‌طور شفاف به مردم اطلاع داده شود. این اقدامات نه تنها برای خانواده‌های داغ‌دیده اهمیت دارد، بلکه درس عبرتی برای سایر مسئولان خواهد بود تا بدانند نمی‌توانند به راحتی از چنگال عدالت فرار کنند یا در برابر خواسته‌های مردم بی‌پاسخ بمانند.

در سطح کلان‌تر، باید به مسائلی مانند ممنوعیت ورود

اتوبوس‌های خارجی و کیفیت پایین خودروهای داخلی نیز توجه شود. در بسیاری از کشورها، استانداردهای مشخصی برای عمر مفید اتوبوس‌ها وجود دارد، اما در کشور ما شاهد استفاده از اتوبوس‌های بالای ۲۰ سال هستیم. همچنین، حضور مدیران فنی در شرکت‌های تعاونی باید جدی گرفته شود تا با انجام چک‌آپ‌های کامل، از بروز چنین حوادثی جلوگیری شود. در مورد سرویس‌های مدارس نیز باید استانداردهای دقیقی تعریف شود. در بسیاری از کشورها، سرویس‌های مدارس دارای رنگ خاص، راننده‌های مجرب و قوانین مشخصی هستند. حتی در زمان توقف، هیچ وسیله نقلیه‌ای اجازه حرکت

ندارد. این استانداردها باید در کشور ما نیز اجرایی شود. همچنین، در مورد اردوهای دانش‌آموزی، باید برنامه‌ریزی دقیق‌تری انجام شود. اردوها می‌توانند به دو یا سه بار در سال محدود شوند و از شرکت‌های معتبر با راننده‌های دارای سوابق درخشان استفاده شود. ساعت‌های حرکت، توقف‌ها و استراحت راننده باید به‌طور دقیق کنترل شود تا از خستگی و بی‌دقتی جلوگیری شود.

در نهایت، امیدواریم با اقدامات پیشگیرانه و برنامه‌ریزی‌های دقیق، شاهد تکرار چنین حوادث تلخی نباشیم و بتوانیم آینده‌ای ایمن‌تر برای فرزندان این سرزمین رقم بزنیم. ان‌شاءالله با همکاری همه نهادهای مسئول، شاهد کاهش چنین حوادثی در آینده باشیم.

کرمان و بسیاری از هموطنان ما را نیز تحت تأثیر قرار داد. برای جلوگیری از تکرار چنین حوادثی، لازم است اقدامات اساسی و فوری انجام شود. اولین گام، تهیه گزارش‌های میدانی دقیق و شفاف است. این گزارش‌ها باید به‌طور کامل در رسانه‌ها منتشر و مقصران حادثه شناسایی و مجازات شوند. به عنوان مثال، باید مشخص شود که آموزش و پرورش به دلیل بی‌مسئولیتی در انتخاب وسیله نقلیه، شرکت مسافری به دلیل بی‌توجهی به رفع نقص‌های فنی و راننده به دلیل نداشتن مهارت کافی مقصر بوده‌اند. مجازات‌های متناسب با هر کدام از این مقصران نیز باید به‌طور شفاف اعلام شود؛ مثلاً شرکت مربوطه برای همیشه تعلیق شود، مدیر شرکت مسئول پرداخت